

Jen se hádej

Waldemar Matuška

Jen se hádej, jen se klidně hádej,
jen mě zase žádej, ať jdu o dům dá-ál.
Nejdu s pláčem, neodejdu s pláčem,
sám a v dešti zmáčen, dál bych se ti smá-ál.

Jen se hádej, jen se klidně hádej,
pak mě nepostrádej, já chci zůstat sám.

Čas je lék a rána jdou,
s novou krásnou náladou, to znám.
Přijdeš s tváří jásavou
a odtud dlouhou záplavou, k nám.

Jen se hádej, jen se klidně hádej,
jen mě zase žádej, ať jdu radši sám.

Čas je lék a rána jdou,
s novou krásnou náladou, to znám.
Přijdeš s tváří jásavou
a odtud dlouhou záplavou, k nám.

Jen se hádej, jen se klidně hádej,
co chceš nevykládej, stejně rád tě mám.
Hněv se ztrácí, k ránu se ti ztrácí,
já ti neoplácím, já tě přece znám.

Jen se hádej...